

PROVİTAMİN A AKTİVİTELİ KAROTENOİDLER

Doç. Dr. Ünal YURDAGEL

E.Ü. Ziraat Fakültesi Gıda ve Fermantasyon Teknolojisi
Kürsüsü — BORNOVA

Karotenoidler açık sarıdan erguvani kırmızıya kadar renkli, birçok bitki ve hayvanlarda bulunan, azot içermeyen lipidlerdir. Doğadaki çiçek, meyve, yaprak renkleri ve kugların renkli tüyleri bunlardan ileri gelir. Ayrıca doğadaki bu kadar geniş ve ayrıntılı yayılmış olan karotenoidler güzel sanatlarla uğraşanlara esin kaynağı olmuştur.

Doğada bulunan provitamin A aktiviteli karotenoidlerin yapay olarak üretimi ile çukulata, kurutulmuş yumurta, dondurma, kek, karbondioksitli içeceklerde üretim alanında gerek renk ve gerekse beslenme değerini yükseltmesi bakımından gıda sanayiinde geniş ölçüde kullanılmaya başlanmıştır.

İnsan beslenmesi bakımından karotenler önemli bir yer tutarlar. İnsan vücutu vitamin A yapabilmesi ancak provitamin A aktiviteli karotenlerin bitkilerden alınarak karaciğerde karotinaz anzimin etkisi ile oluşabilir. Hayvan-sal âlemdede vitamin A'nın noksanslığı ile ortaya çıkan arazler provitamin A alınması ile giderilebilir.

Karotenoidler ilk defa 1820 yılında WAC-HENRODER tarafından havuçtan izole edilmişdir. 1837'de BERZEILUS Xanthophyll'i tesbit etmiştir. 1906 yılında ise WILLSTAETLER beta karotenin formülü saptamıştır. 1919 yılında STEENBACK ve 1928 yılında EULER vitamin A ile sarı bitki pigmentleri arasında ilişki olduğunu göstermişlerdir. 1929 yılında MOORE yaptığı araştırmalarla karotenin A vitaminin provitamini olduğunu saptamıştır. Çizelge 1'de sarı ve kırmızı karotenlerin tarihçeleri topluca verilmiştir.

Tabiatta renk maddeleri karotenoidler ve flavonoidler olarak belirlenmiştir ve flavonoidlerden antosianinler suda erirler ve kimyası bakımından ayırdırlar.

Karotenoidler suda çözünmezler. Lipid türlerinin beta ionon halkası ihtiya eden hidrokarbonlardır. Karotenoidler bir çok araştıracı tarafından farklı şekillerde sınıflandırılmışlardır.

GOODWIN, T.W. (1961) Karotenoidleri

- Caroten
- Xanthophyll olarak ayırmıştır.
Başka bir sınıflandırmada ise
- acyclic (Lycopene)
- monocyclic (alfacaroten)
- bicyclic (betakaroten)

BAYER ve VOELTER karotenleri şu şekilde sınıflandırılmıştır.

— POLYEN HYDROCARBON : alfa, beta, gamma, karoten, Lycopene

— POLYEN ALCOHOL : Alkol grubu, içerdiklerinden esterleşebilirler. beta citaurin Lycophyll Lycoxanthin Krytoxanthin, Rubixanthin, Xemthophyll, Zeaxanthin.

— POLYEN KETON : Keto grubu içerirler. Astaxanthin, Copsomthin, Copsorubin, Fucoxanthin

— POLYEN EPOXİDE : Zeaxanthin monooxide, beta karoten 5,6 epoxid, Flavoxanthin, Vidaxanthin, Elaxanthin

— POLYEN KARBON ASİDLERİ : Bixin, Crocetin, Crocin, Torularhodin.

Düger bir sınıflandırmada % 95 metil alkol ve hexanda eriyenler olarak ayrılır.

CİZELGE 1. Sarı ve Kırmızı Karotenoidlerin Tarihsel Sıralaması

SARI KAROTENOİDLER						
	Beta Karoten	Dhydro Beta karoten	Xanthaphyll	Zeaxanthin	Cryptoxanthin	Physalien
1830	Wachendorfer (1) 1831			Berzellius (1) 1837		Boussingault (1) 1825
1850						
1870				Thudichum (1) 1869		
1890	Willstättler (2) 1906					Heiduschka (2) 1917
1910		Wuest (1) 1918		Willstaetter (2) 1907		Kuhn (1) 1929
1930	Karrer (3) 1929 - 31	Karrer (3) 1931 - 41		Karrer (3) 1930 - 33	Yaimamoto (1) 1932	Kuhn (3) 1928 - 31
1950	Karrer-Inhoffen (4) 1950	Inhoffen (4) 1950			Kuhn (3) 1933	Kuhn (3) 1929 - 33
Yıllar	KIRMIZI KAROTENOİDLER					
	Lyopene	Canthaxanthin	Astoxanthin	Capsorubin	Torukahodin	Copsanthin
1830						
1850						
1870	Harsten (1) 1873		Pouchet (1) 1876			Zechmeister et al. (4, 3) 1927 - 33
1890						
1910	Willstaetter (2) 1910		Karrer (3) 1929 - 31	Haxo (4) 1950	Kuhn hotel (4, 2, 3) 1933 - 38	Lederer (1) 1933
1930			Karrer (5) 1950		(4, 2, 3) 1934 - 35	Karrer et al (4) (3) 1943 - 46
1950						Karrer et al (3) 1956
Yıllar	Zechmeister (2) (5) 1956					

1 = tek bulan, 2 = molekül formülünü gösteren, 3 = yapısını gösteren, 4 = sentezini, 5 = sentezini, 6 = sentetik yapımı, 6 = açık yapıyı gösteren, KAYNAK : Ister, O; Other, A. (7)

Doğadaki karotenoidlerin A vitamininin provitamin olduğunu saptanması 1929-33 yılları arasında rastlamamasına karşın yapay üretim 1950'lerden sonra başlamıştır (Bak çizelge 1).

Doğadaki 100'ü aşkın karotenoidler içinde provitamin A aktiviteli olarak bilinenler 11 adet olup bunların aktiviteleri topluca çizelge 2'de verilmiştir.

CİZELGE 2. Doğadaki tabi provitamin A aktiviteli karotenoidler

A d i	Kapalı formül	Beta ionon halkası	Vitamin A aktivitesi	Çift bağ sayısı	Erime noktası (°C)
Alfa karoten	$C_{40}H_{56}$	1	++	11	174-175
Beta karoten	$C_{40}H_{56}$	2	+++	11	182-183
Beta oxide karoten	$C_{40}H_{56}$	1	++	10	160-161
Beta oxy karoten	$C_{40}H_{58}O_2$	1	++	10	184
Semi beta karoten	$C_{40}H_{56}O_2$	1	++	10	118-119
Gama karoten	$C_{40}H_{56}$	1	+	12	178
Aphanocene	$C_{30}H_{106}O_3$	1	+	12	190-195
Aphanin	$C_{40}H_{54}O$	1	++	11	176-180
Cryptoxanthin	$C_{40}H_{56}O$	1	+++	11	169
Echinenone	$C_{40}H_{58}O$	1	++	?	178-179
Torularhodin	$C_{37}H_{48}O$	1	++	12	—

+ = % 25 Aktivite Kaynak : Veren, S. ve Jensen, A (8)

Bir karoteni provitamin özelliği kazanabilmesi için alifatik zincir üzerinde 4 CH₃ (metyl grubun) 1-5 veya 1-6 şeklinde yer olması ve en az 9 çift bağ bulunması terminal asitlik grubunda ise beta ionen halkası bulunması gereklidir.

Meyve ve sebzelerden hayvansal organiza-maya alınan karoteni absorbsiyonu üzerinde araştırmalar yapılmıştır. Beta karoteni % 100'lük provitamin A aktivitesine karşılık bitkisel kaynaklı bu karotenlerin % 8-30'u absorblanabilmektedir. Yapılan araştırmalar % 30'dan fazla ilâve edilen bitkisel yağın absorbsiyonu artırmada bir tesiri olmadığı saptanmıştır. Şayet karoten yağsız bir diyetle glikoz çözeltisinde süspansiyon halinde alınırsa absorbsiyon oranı en fazla olduğu ifade edilmiştir (6).

Mevsimlere göre bitkilerdeki bu A aktiviteli karotenlerin niceliği değişiklikler gösterebilir. Bitkilerin genellikle klorofilli kısımlarında fazlaca bulunur. Sonbaharda sararmış bitkilerde 20 kısımdan 1 kısma iner.

Ancak rengi yeşilden kırmızıya dönerek olgunlaşan sebze ve meyvelerde karoten nice-

liği hızla artar. Kırmızı biber ve domatesin olgunluğu ile bu karoten niceliği yükselirken, taze fasulye, bezelye ve ıspanak gibi yeşil sebzelerin rengi sararırken nicelik azalma gösterir,

Gıda teknolojisinde doğal karotenlerin bozulmadan muahfazası üzerindeki araştırmalar 1950 yılına kadar güncelliğini korurken bu tarihten sonra yapay provitamin A aktiviteli beta

karoteni üretilmesi ile gıdaların aktivitelerinin zenginleştirilmesi olacaklaşmıştır. Ancak provitamin A aktiviteli yapay karotenlerin doymamış bağ sistemi ile bunlarında doğalleri gibi labil olduklarıdan yüksek ısı ışık ile oksijen ve asitlerin tesiri ile parçalandıkları saptanmıştır.

gıdalara ilâve edilen karotenoidlerin renkleri bağ sistemleri ile ilişlidir. Çift bağ sayısı arttıkça renkte açık sarıdır, bakır kıızılına kadar değişir. Alifatik zincirin uzaydaki görünüşü düz trans veya kıvrık (cis) olabilir. Doğada trans şekli yaygındır ve değişimlere karşı daha dayanıklıdır. Ancak trans izomerler ısı ve ışık etkisi ile cis izomerlerine dönüşebilir. Bu nedenledirki trans izomerlerinin cis izomerlerine nazaran provitamin A aktivitesi daha kuvvetlidir.

Karotenoidlerin bilinen bir özelliğide alifatik zincirdeki çift bağ sayısı arttıkça absorblanan bir madde tarafından daha kuvvetli tutulmalıdır. Bu özellikleri ile kromatografi yöntemleri ile çeşitli karotenlerin birbirinden ayrılmasılarından yararlanılır. İ.T.K. (Ince tabaka kroma-

tografisi) yöntemi ile karotenoidlerin R_f değerleri çizelge 3'de verilmiştir.

ÇİZELGE 3. Çeşitli Karotenoidlerin R_f değerleri

Karotenler	1	2	3	4	5	6	7
Alfa karoten	—	88	—	—	—	84	75
Beta karoten	96	84	—	—	82	69	75
Gama karoten	—	40-50	—	—	—	—	65
Cryptoxanthin	—	—	34	74	—	—	—
Echinonone	—	—	82	—	10	—	—
Torularhodin	—	—	—	—	—	—	—

Tabaka = 0.25 mm

- 1 — Silica gel - piring nişastası
- 2 — Calciumhydroxide + silicagel G (6 + 1)
- 3 — » »
- 4 — » »
- 5 — Silica Gel G
- 6 — Calcium hydroxide
- 7 — Silica Gel G

Kaynak : Stahl, E. (12)

Provitamin A aktiviteli karotenlerde oksitlenme ilk önce beta ionen halkasındaki çift bağlarda başlar. Böylece bağlar oksitlenerek açılır ve karoten aktivitesini yitirir. Oksijensiz ortamda ışıya yüksek bir direnç gösterir.

Karotenlerin değişik çözgenlerdeki en yüksek soğurma değeri farklıdır. Bu farklılık karotenoidlerdeki çift bağ sayısı ve bu bağ etrafındaki cis trans izomerlerine bağlıdır. Bu özellikleri nedeni ile karotenoidlerin tanımlanmaları yapılabilir. Polyenhydrokarbon karotenoidlerinin soğurma değerleri çizelge 4'de verilmiştir.

çözünür. Genellikle alfa - beta - gama karoten Epifaz iken Cryptoxanthin hem epi hemde hypo

Mobil faz

- Hexan + Eter (30 + 70)
- Petrol eter + Benzinol (98 + 2)
- Benzene
- Benzene + Methanol (98 - 2)
- Petrol eter + Benzen (50 + 50)
- Hidrokarbon karışımı + metilendiklor (95 + 5)
- Undecane - Metilen klorid (80 + 20)

fazdır. Ancak Astocin, Bixin, Capsanthin, Torularhodin hypotazdır. Erime noktaları 150 - 200°C arasında değişir. Bununla beraber 80 - 300°C arasında eriyenlerde vardır. Kristal yapıları okside olabilir. Bunun için düşük ısında ve azot gazı altında depolanmalıdır. Işık, ısının olduğu ortamda katalizör vazifesi görür. Oksijensiz ortamda sıcaklığın etkisi yoktur.

Vitamin A her yaşıta yaşayan hayvansal canlı için mutlak gereklidir. Gelişmeye etkili dir. Hücrelerin solumuna etki eder. Enfeksiyonlara karşı vücutu korur. Gözle sıkı bir ilgisi

ÇİZELGE 4. Polyenhydrocarbon karotenoidlerin soğurma değerleri (nm)

Karotenoid	CS ₂	Petroleter	Kloroform	Hexan	Benzin
Aphanacene	533,494	494,462	504,474	—	505,474
Aphanin	533,494	494,460	504,474	—	505,472
Alfakaroten	509,477	478,447	485,454	—	—
Beta karoten	520,405	483,452	497,466	482,451	—
Gama karoten	533,496,463	495,462,431	508,475	494,462	510,477
Cryptoxanthin	488,452	424,452,485	497	484,451	—
Echinonone	520,483,450	—	—	—	—

Kaynak : Deuel, H. J. (1951) (5).

Karotenler yağ solventlerinde ve lipohidrelerde erirler. Bitki bünyesinde karotenlerin hydrokarbonları ve alkoller beraberce bulunurlar. Alkol içeren karotenler kolayca sabunlaşırlar. Bunlar potasyum hidroksit içeren metanol fazına alınabilirler (Hypotaz). Bu fazda ayrıca polyenhydroxyketon ve Polienkarbon asidleride

vardır. Hayvanların süt verimini etkiler. Ancak vücutta direkt A vitamini sentezlenemediği için ya A vitamini olarak ya da provitaminlerinin alınması gereklidir. Doğa insanların beslenmesi için gerekli meyve ve sebzelerde provitaminince çok zengindir. Çeşitli gıdalardaki mik-

rogram provitamince A niceliği çizelge 5'de verilmiştir.

ÇİZELGE 5. Gıdalardaki Karoten niceliği (mcg/100 g)

Gıda	Karoten	Gıda	Karoten
Tereyağ	164-419	Kayısı (taze)	1800-2300
Tavuk yumurtası	600	Havuç	2000-9600
Süt (yazın)	550	Manıl	1500-2400
Süt (kışın)	430	Ispanak	2630-6500
Mısır	10-900	Domates (pulp)	14160-75640
Buğday (Tane)	102-456	Kırmızı biber	3390-37700
Un, % 85	50-300	Taze fasulye	220-400
Makarna-	52	Soya fasulyesi	450-970
Kuru kayısı	10		

1 E, B (1.B) = 0.34 gama A vitamini veya 0.6 gama karotendir.

Günlük A vitamini ihtiyacımızı karşılayacak provitamin A niceliği hesaplanabilirse de bireyin cinsiyeti yaşı ve iş durumuna göre değişir. A.B.D. koşullarına göre ergin bir erkeğin (70 kg) günlük ihtiyacı 5000 EB iken bu değer 1-20 yaş arası yetişenlerde 2000-5000 EB arasında değişiklik gösterebilir.

Provitamin A suda eremediği ve ısiya dayanıklı olduğu için meyve sebzelerin pişirilmesinde ve konserve edilmelerinde fazlaca bir değişimeye uğramazlar. Havuç, bezelye, taze fasulyenin konservelerinde tazeye nazaran relativ bir karoten artışı yapılan araştırmalarla saptanmıştır. Ayrıca domates ve biber konervesi

ile salçalarında karoten artışı oldukça yüksek bulunmuştur. Ambarlama sırasında karoten ni-

celiğinde bir azalma olmadığı yapılan araştırmalarla saptanmıştır. Soğukta saklanan sebzelerde de karoten kaybı azdır. Ancak güneşte açık havada kurutulmuş sebze ve meyvelerde karoten kaybı % 70-100'ü bulmaktadır. Gıdaların hazırlanmasında ve ambarlanmasında provitamin A aktiviteli karotenlerin oksitlenmesine önleyici tedbirler alınması hallerinde karoten niceliğinde önemli bir azalma almamaktadır.

Son yıllarda yapay karotenlerin gıdalarda kullanımı insan sağlığına kötü bir etkisi olmadığı saptanmış ve kullanım hızla artış göstermeye başlamıştır.

K A Y N A K L A R

- 1 — Adam, R.C. (1960), Vitaminler ve Antivitaminler. E.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları 33. Bornova.
- 2 — Bayer, E und Volter, W. (1965), Handbuch der Lebensmittel Chemie Springer - Verlog, Berlin.
- 3 — Bunnel, R.H. and Bauernfield, J.C. (1962), Chemistry Uses, and Properties of Carotanoids in Foods. Food Technology Vol. XVI. 7.
- 4 — Bunnel, R.H., Briscoll, W. and Bauernfield, J.C. (1958), Coloring Water. Base Foods with Beta Carotene. Food Tech. Vol. XII.
- 5 — Deuel, H.J. (1951), The Lipids Their Chemistry and Biochemistry. Interscience Publishers, Inc. New York.
- 6 — Ekin, I. (1955), Klinik Vitaminoloji. Karınca Matbaası, Ankara.
- 7 — Isler, O., Ofner, A. and Siemens, G.F. (1958), Industriol Syntheses of Carotenoids as Useful Foods Colors. Food Tech. XII, 1-9.
- 8 — Jeosen, A.; Verven, S. (1965), Progress in the Chemistry of fats and other Lipids Vol. VII. Pergamon press.
- 9 — Keskin, H. (1959), Gıda Kimyası. Şirketi Musettibiye Matbaası, İstanbul.
- 10 — Köşker, Ö. (1964), Genel Konserve Teknolojisi. A.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları 230. Ankara.
- 11 — Long, K. (1963), Carotin und Carotinoide. Dr. Dietrich Steinkopff Verlog Darmstadt.
- 12 — Stahl, E. (1965), Thin Layer Chromatography, Springer Verlog - Berlin.
- 13 — (1968). Ency. of Science and Tech. Vol. 2, 59.